

Věcí půl

Nezmaři

1. Chtěl jsem jen říct: nebudu jak ty vůbec konvenční,
že tvý chyby nevnímám,
snad jsi chtěl víc a ze všech přání jedno zůstává,
i když hvězda nepadá.

R: Znáš a máš jen lež a radost z výmluvy,
snaž se zapomenout,
smaž ty hořký dny, už nejsou námluvy,
je čas na rozmyšlenou,
vrátit zpátky sen jen o jeden den
dřív, než určí nám soud.

2. Kdo co má mít, úřady za nás lehce rozdělí,
všechno se na půl nedává,
zůstal ti byt, mně zase párek starejch postelí,
ve kterejch nikdo nespává.

R: Znáš ty nálady, kdy nikdo nepřijde,
čekám zazvonění,
další návštěvě, který to nevyjde,
píšu do rozednění
o tom, že tenhle krok moh' snad počkat rok,
dát čas na usmíření.

3. Teď každej má půl, půl věcí, který smysl nedávaj',
jsou jako domy bez dveří,
jak bez židle stůl, jak víra v lásku, která zůstává,
když už se slovům nevěří.

R: Ptát se budem, proč to nešlo beze lží,
kdo z nás pravdu teď má,
chtít a vědět, na čem hlavně záleží,
ta lež i pravda se zná,
není to žádněj pech, chytíme druhej dech,
zkusíme znovu jít dál.